

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 30 listopada 2009 r. — Asociación de Transporte por Carretera przeciwko Administración General del Estado

(Sprawa C-488/09)

(2010/C 63/33)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal Supremo (Hiszpania).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Asociación de Transporte por Carretera

Strona pozwana: Administración General del Estado

Pytania prejudycjalne

1) Czy w sytuacji, gdy miejsce popełnienia naruszenia ustalone zostało po tym, jak w jednym państwie członkowskim została stwierdzona nieprawidłowość w procedurze celnej w przewozie TIR i państwo to skierowało żądanie zapłaty odpowiednich należności celnych do stowarzyszenia poręczającego na swoim terytorium, zgodnie z art. 454 ust. 3 i z art. 455 rozporządzenia Komisji (EWG) 2454/93 ⁽¹⁾ z dnia 2 lipca 1993 jest wszczęcie nowego postępowania przez państwo, w którym miało miejsce naruszenie, w celu dochodzenia należności od głównych zobowiązanych i od stowarzyszenia poręczającego właściwego dla kraju popełnienia naruszenia, w granicach jego odpowiedzialności, w sytuacji, gdy miejsce popełnienia naruszenia zostało ustalone po upływie terminu przewidzianego w prawie wspólnotowym?

W przypadku odpowiedzi twierdzącej:

2) Czy stowarzyszenie poręczające w państwie członkowskim, gdzie miało miejsce nieprawidłowość może w oparciu o art. 454 ust. 3 i art. 455 rozporządzenia (EWG) 2454/93 lub o art. 221 ust. 3 wspólnotowego kodeksu celnego powoływać się na przedawnienie prawa do żądania zapłaty należności w kwocie objętej gwarancją, ze względu na wpływ ustalonego terminu, w sytuacji gdy to stowarzyszenie nie miało wiedzy o tych zdarzeniach przed upływem tego terminu?

3) Czy żądanie zapłaty skierowane do stowarzyszenia poręczającego państwa, w którym stwierdzono nieprawidłowość, przez organy celne tego państwa w oparciu o art. 11 ust.

2 konwencji TIR wywiera skutek w postaci przerwania postępowania wszczętego przeciwko stowarzyszeniu poręczającemu w miejscu popełnienia naruszenia?

4) Czy art. 11 ust. 2 zdanie ostatnie konwencji TIR można interpretować w ten sposób, że w termin w nim wskazany znajduje zastosowanie do państwa miejsca popełnienia naruszenia, nawet w sytuacji, gdy państwo, które stwierdziło nieprawidłowość nie zawiesiło postępowania w sprawie dochodzenia zapłaty od stowarzyszenia poręczającego, mimo iż miało miejsce postępowanie karne dotyczące stwierdzonego stanu faktycznego?

⁽¹⁾ Ustanawiającym przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny. Dz.U. L 253, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) w dniu 3 grudnia 2009 r. — Finanzamt Burgdorf przeciwko Manfred Bog

(Sprawa C-497/09)

(2010/C 63/34)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Finanzamt Burgdorf

Strona pozwana: Manfred Bog

Pytania prejudycjalne

1) Czy dostarczenie potraw lub posiłków przygotowanych do natychmiastowego spożycia stanowi dostawę w rozumieniu art. 5 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych ⁽¹⁾?

2) Czy odpowiedź na pytanie pierwsze zależy od występowania innych dodatkowych elementów świadczenia usług (organizacja posiłku)?

3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: Czy termin „środki spożywcze” w załączniku H kategoria 1 do szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych należy interpretować w ten sposób, że obejmuje on jedynie środki spożywcze „na wynos”, jak sprzedawane na ogół w obrocie środkami spożywczymi, czy też także potrawy i posiłki, które są przygotowane do natychmiastowego spożycia w drodze gotowania, smażenia, pieczenia albo w inny sposób?

(¹) Dz.U. L 145, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) w dniu 3 grudnia 2009 r. — Hans-Joachim Flebbe Filmtheater GmbH & Co. KG przeciwko Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst

(Sprawa C-499/09)

(2010/C 63/35)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Hans-Joachim Flebbe Filmtheater GmbH & Co. KG

Strona pozwana: Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dostarczenie potraw lub posiłków przygotowanych do natychmiastowego spożycia stanowi dostawę w rozumieniu szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych (¹)?
- 2) Czy odpowiedź na pytanie pierwsze zależy od występowania innych dodatkowych elementów świadczenia usług (udostępnienie stołów, krzeseł, innych sprzętów potrzebnych do spożywania posiłków, prezentacja projekcji filmowej)?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: Czy termin „środki spożywcze” w załączniku H kategoria 1 do szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych należy interpretować w ten sposób, że obejmuje on jedynie środki spożywcze „na wynos”, jak sprzedawane na ogół w obrocie środkami spożywczymi, czy też także potrawy i posiłki, które są przygotowane do natychmiastowego spożycia w drodze gotowania, smażenia, pieczenia albo w inny sposób?

(¹) Dz.U.L 145, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) w dniu 3 grudnia 2009 r. — Lothar Lohmeyer przeciwko Finanzamt Minden

(Sprawa C-501/09)

(2010/C 63/36)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Lothar Lohmeyer

Strona pozwana: Finanzamt Minden

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy termin „środki spożywcze” w załączniku H kategoria 1 do szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych (¹) należy interpretować w ten sposób, że obejmuje on jedynie środki spożywcze „na wynos”, jak sprzedawane na ogół w obrocie środkami spożywczymi, czy też także potrawy i posiłki, które są przygotowane do natychmiastowego spożycia w drodze gotowania, smażenia, pieczenia albo w inny sposób?
- 2) W przypadku gdyby „środkami spożywczymi” w rozumieniu załącznika H kategoria 1 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych były także potrawy i posiłki do natychmiastowego spożycia: czy art. 6 ust. 1 zdanie pierwsze szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych należy interpretować w ten sposób, że obejmuje on sprzedaż świeżo przygotowanych potraw lub posiłków, które nabywca spożywa z wykorzystaniem infrastruktury